

«Όχι, σύντροφοι, αυτό δεν είναι το ΑΚΕΛ που είχαμε πιστέψει»

Χημπός
11/3/1990

Η λογοτέχριδα Ελλη Παιονίδου έστειλε στον Γ.Γ. του ΑΚΕΛ την ακόλουθη επιστολή:

«Αγαπητέ σύντροφε Δημήτρη, Γυρίζοντας σπίτι χθες βράδυ από την συνεδρίαση της κομματικής μου ομάδας, όπου μεταξύ άλλων με είχε ανακοινωθεί ότι στην επομένη συνεδρία θα συζητήσουμε το «νέο πρόσωπο του Κόμματος», αντίκρουσα στην οθόνη της τηλεόρασης τα βουρκωμένα μάτια του Ανδρέα Ζιαρτίδη, που μόλις είχε καθαριθεί από τη θέση του Προέδρου της ΠΕΟ. Και τότε ξαφνικά είδα μπροστά μου ένα «νέο πρόσωπο του Κόμματος» που με τρόμαξε. Δεν ήταν το πρόσωπο του Κόμματος που με είχε σαγηνεύσει πριν από ένα τέταρτο του αιώνα, καθώς έμπα να γεμάτη ενθουσιασμό και αγνότητα στις γραμμές του. Εκείνος ο ενθουσιασμός και η ευφορία του να είσαι μέλος αυτής της μεγάλης και γενναιοδωρης οικογένειας που αγωνίζεται με κάθε θυσία για τον ΑΝΘΡΩ-

ΠΟ.

Δεν θα μιλήσω ούτε για Περεστρόικα ούτε και για Καταστατικό. Αρκετό μελάνι χύθηκε και για τις δύο αυτές λέξεις. Πολύ μελάνι χύθηκε και για την «κατάσταση στο Κόμμα». Τώρα αναρωτιέμαι:

Προς τι; Για να μελετήσουμε σε βάθος τους πραγματικούς λόγους που μας ώθησαν σ' αυτή την κρίση ή για ν' αποδείξουμε και στον ίδιο τον εαυτό μας ότι οι «ανυπότακτοι» πρέπει να φύγουν, για να πλάσουμε το «νέο πρόσωπο του Κόμματος μας» καθαρό και χωρίς ρυτίδες, όπως μετά από πλαστική χειρουργία. Μήπως όμως τότε θα πρόκειται για ένα πρόσωπο χωρίς ψυχή, ένα πρόσωπο κέρινο;

Γύρω μας συντελούνται κομμογονικές αλλαγές που σαρώνουν κάθε τι το απολιθωμένο, το δογματικό και το απάνθρωπο.

Οσα πιο νωρίς το αντίληφθει αυτό κανείς τόσο λιγότερο οι απώλειες του. Αυτό μας δείχνει η πείρα των χωρών της Ανατολικής

Ευρώπης. Εμείς πού θα στηρίζουμε τα θεμέλια μας για το νέο πρόσωπο του Κόμματος; Στις καθαυρές στις εξ ανάγκης παραιτήσεις αξίων συντρόφων, στον ψιθύρο και στις διαβολές, στην καλλιέργεια κλίματος μιλλοδοξίας;

Όχι, σύντροφε, αυτό δεν είναι το ΑΚΕΛ στο οποίο είχαμε πιστέψει. Αισθάνομαι προσωπικά, σαν μέλος του Πολιτιστικού Γραφείου του Κόμματος και μέλος της Επαρχιακής Επιτροπής του, πως δεν μπορώ να προσφέρω χέρι βοήθειας στο Κόμμα σ' αυτή την κατολίωση του. Μια κατολίωση που χθές βράδυ είδα με δέος να παραούρει και τις μαζικές οργανώσεις. Ίσως τουλάχιστον η παραιτησή μου να αποτελέσει ένα ακόμα ελάχιστο κέντρημα για σοβαρό και υπεύθυνο προβληματισμό για την ουσία της κρίσης.

Με συντροφικούς
χαίρεσιμούς
Ελλη Παιονίδου»